

Poselstwo czwarte

Zapalanie lamp i spalanie kadzidła

Wersety biblijne: Wj 27,20-21; 30,7-8.34-38; Ps 141,2; Obj 5,8; 8,3-4.

I. Zapalanie lamp w Bożej świątyni jest służbą kapłańską, służbą kapłanów – Wj 27,20-21:

- A. W typologii zapalanie lamp w Bożej świątyni to symbol tego, jak mamy się właściwie spotykać jako chrześcijanie:
1. Przybytek, namiot spotkania, miejsce, w którym Bóg spotykał się ze swoim ludem i do niego mówił (Kpł 1,1), przedstawia w formie typu spotkania kościoła.
 2. W typologii zapalanie lamp wskazuje na to, jak kościół ma się właściwie spotykać. Właściwy sposób spotykania się polega na zapalaniu lamp, czyli wydawaniu światła – Łk 11,33.
 3. Wszystko, co robimy na spotkaniach – modlitwa, śpiew, wznoszenie chwał i prorokowanie – winno sprawić, że święte światło się wzniesie.
- B. Do zapalania świętych lamp w miejscu świętym potrzebni są święci ludzie – Wj 27,20-21; 30,7-8:
1. Kapłan to człowiek, który żyje wyłącznie dla Boga, w pełni należy do Niego, żyje i istnieje całkowicie dla Niego. Pod każdym względem i w każdym aspekcie jego jedynym zainteresowaniem jest Bóg – 1 P 2,5.9; Obj 1,6; 5,9-10.
 2. Ten, kto zapala lampy, jest kimś należącym do Boga, przesyconym Bogiem i żyjącym całkowicie dla Niego – Wj 27,21:
 - a. Wszystko, co osoba taka mówi i robi w miejscu świętym, jest zapalaniem lamp. Wszystkie jej działania są zapalaniem lamp.
 - b. Gdy święci kapłani przemawiają na spotkaniach kościoła, światło się wznosi i w świątyni jest pełno światła – 1 Kor 14,19; Mt 5,15-16; Mk 4,21.
- C. Światło w miejscu świętym nie jest ani naturalnym światłem, ani sztucznym – to boskie światło, święte i prawdziwe, którym jest sam Bóg – J 1,9; 1 J 1,5; Obj 21,23-24a:
1. Dzisiejsi chrześcijanie podzielili się z powodu różnorodnego światła, naturalnego i sztucznego – Iz 50,10-11; 2 Kor 11,14.
 2. Ze względu na budowę Ciała Chrystusa, musimy żyć i postępować w jedynym, prawdziwym świetle, świetle naszego odkupieńczego i jaśniejącego Boga – Obj 21,23; 1 J 1,5.7; Ef 5,8-9.
 3. Celem gromadzenia się wierzących jest uzyskanie Bożej świątyni, w której wykwalifikowani kapłani zapalają lampy. Dzięki temu możemy zobaczyć różne aspekty Chrystusa, symbolizowane przez elementy wyposażenia miejsca świętego, i drogę wiodącą do świętego świętych, w głębinę Chrystusa w Boga – Wj 25,23.31; 30,1.
 4. Gdy doświadczamy autentycznego zapalania lamp na spotkaniach kościoła, muszą się z tym wiązać pewne elementy – ucieleśnienie Trójjedynego Boga (świecznik), boska natura (złoto), wywyższone człowieczeństwo Chrystusa (knot) i Duch Chrystusa (olej) – Kol 2,9; 2 P 1,4; Rz 1,3-4; 8,9.
 5. Wspólne spotykanie się w celu zapalania lamp obejmuje każdy aspekt naszego duchowego doświadczenia w chrześcijańskim życiu.

II. Posłannictwo kapłaństwa obejmuje przede wszystkim spalanie kadzidła – Wj 30,7-8:

- A. Zapalanie lamp jest powiązane ze spalaniem kadzidła – w. 7-8:
1. Zawsze, kiedy kapłani spalali kadzidło, zapalali również lampy, kiedy zaś zapalali lampy, spalali też kadzidło.

2. Zawsze, kiedy czytamy Słowo (zapalamy lampy), powinniśmy się modlić. Zapalać lampy to czytać Słowo, a spalać kadzidło – się modlić.
 3. Właściwa modlitwa to taka, która wypływa ze światła pochodzącego z czytania Słowa. Światło ze Słowa nas oświeci i uzyskamy właściwe słowa do modlitwy.
- B. Spalanie kadzidła stanowi centralną kwestię odnoszącą się do wszystkiego w przybytku, Bożym mieszkaniu.
- C. Spalanie kadzidła przedstawia w formie typu modlitwę – Ps 141,2; Łk 1,10-11; Obj 5,8; 8,3-4:
1. Spalanie kadzidła symbolizuje naszą modlitwę w Chrystusie zmartwychwstałym i wyniesionym na niebiosa oraz modlitwę z tym Chrystusem.
 2. Taka modlitwa, która jest w rzeczywistości Chrystusem, to nasze wstępowanie do Boga za pośrednictwem Chrystusa i z Nim. Dla Boga jest ona słodką wonią.
 3. Dym z kadzidła oznacza, że kadzidło się spala i wznosi do Boga z modlitwami świętych. Wskazuje to, że ich modlitwy stały się skuteczne i że Bóg je przyjmuje – w. 3.
 4. Modlitwa ofiarowana w Chrystusie i z Nim – kadzidłem – kieruje udzielaniem przez Boga łaski i pobudza wykonywanie boskiego zarządzania.
- D. Święty olej namaszczenia symbolizuje Chrystusa, który jest wszechzawierającym Duchem i który przychodzi do nas od Boga, kadzidło zaś – Chrystusa, który jest naszą modlitwą i który idzie od nas do Boga – Wj 30,23-25.34-38:
1. Ze względu na ruch w dwu kierunkach, jaki odbywa się pomiędzy Trójjedynym Bogiem a nami, potrzebne jest nam zarówno namaszczenie świętym olejkim, jak i spalanie kadzidła:
 - a. Namaszczenie przynosi nam Boga w Chrystusie i dzięki Niemu, żebyśmy mogli uczestniczyć w boskim pierwiastku. Kadzidło to nasze pójście do Boga z Chrystusem i jako Chrystus w modlitwie, która przynosi Bogu radość.
 - b. Tego rodzaju modlitwa nie tylko zaspokaja Boga słodką wonią, lecz równocześnie realizuje Jego ekonomię, zarządzanie.
 2. Bóg uświęca nas świętym olejkim, żebyśmy radowali się złożonym Duchem i zaspokajali Boga modlitwą, świętym kadzidłem, oraz realizowali Boże zarządzanie.
- E. Kapłani to ludzie kadzidła. Ich dzieło polega głównie na spalaniu kadzidła:
1. Kapłan jest człowiekiem, który spala kadzidło wewnątrz, żeby mieć styczność z Panem – w. 7-8.
 2. Uczmy się, jak spalać kadzidło z całą subtelnością, żeby składać Bogu miłą woń.
 3. Gdy się modlimy, wyrażając Chrystusa, nie tylko modlimy się my, lecz także Chrystus w nas. My i Chrystus stajemy się jedno dzięki modlitwie; ta modlitwa do Boga jest słodkim kadzidłem, wznoszącym się do Niego – Ps 141,2:
 - a. „Kadzidłem Bogu miłym Tyś, / W Tobie mnie zawsze przyjmuje Bóg. / Chcę jeszcze więcej modlić się, / Twą słodką woń darując Mu” – *Hymny*, nr 14,2.
 - b. „W modlitwie przed Panem / Kadzidło spalajmy. / Dniem i nocą palmy lampy, / wylewając dla Niego chwałę” – *Hymns*, nr 791.